

Szeretet

„Valami új jött létre.”

2017

SZEPTEMBER

9. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: www.pixabay.com.
CCO Creative Commons

Az én misnám

Generációs történetek Isten csodáiról

TARTALOM

- Bibliaolimpia: eredményhirdetés
- Bemerítések
- MABAVIT IV. (1. rész)
- Zenetábor volt gyermekeknek

- Interjú Durkó Istvánnal
- Hit és tudomány
- Tomorrow Clubs
- Elnőiesedett férfiak

A tudomány az ember életében a „hogyan”-ra ad választ, a hit pedig a „miért”-re, és ez a kettő egy ember életében összeegyeztethető, ha ezt az ember – John Polkinghorne anglikán lelkész szavaival élve – „becstelenség és részrehajlás” nélkül teszi.

A generációs elméletek (például: William Strauss és Neil Howe, 1991) szerint egy ember 80 éves életideje alatt 4 generáció jelenik meg és nő fel.

Az **X generáció** (mai 45-60 év közöttiek) egy rohamos gazdasági és politikai változásokat átélt nemzedék, ezért átmeneti generációnak is nevezik őket. Általában kemény munka árán küzdöttek fel magukat oda, ahol tartanak. *Klasszikus értékek mentén tájékozódnak*, és kettős elköteleződés súlya és dilemmája nehezedik rájuk: az előző nemzedék tisztelete, a következő nemzedékek demokratikus kezelése egyidőben váratik el tőlük. Életük későbbi szakaszában, társadalmi vagy szakmai nyomás hatására kezdtek el alkalmazkodni a digitális világ kihívásaihoz, emiatt a következő generációkhoz képest mindig csak „digitális bevándorlók”¹ maradnak.

Az **Y vagy „ezredfordulós” generáció** (mai 25-45 közötti felnőttek) már egy fogyasztói társadalomban volt gyermek. Gyerekkorukban sokkal többet tördtek velük a szüleik, mint bármely korábbi generációval, önállóságra és szabad véleménynyilvánításra nevelték őket. Az egyetemi oktatás lehetősége miatt tanulási idejük hosszabb, ezért családjuktól való anyagi függésük tovább tart. Ambíciózusak, a magabiztosságot és pozitív

(folytatás a 3. oldalon)

¹ A 'digitális bevándorló' és 'digitális bennszülött' kifejezések Mark Prensky amerikai szerzőtől származnak. Lásd: Marc R. Prensky: *From Digital Natives to Digital Wisdom: Hopeful Essays for 21st Century Learning*. Corwin Press, 2012.

Eredményhirdetés a Biblia-olimpián

Május 27-én zajlott a **II. Bibliai Olimpia** országos szakasza, amelyen a következő **eredmények** születtek:

Kiscsoport

1. Szekrényes Csenge 127p. - Temesvár
2. Máti Márta-Lídia 124p. - Balla
3. Benedek Obed 119p. - Lóna
- Dicséret 1. Szekrényes Balázs 116p. - Temesvár
- Dicséret 2. Dani Hanga 115p. - Zilah
- Dicséret 3. Simon Viktória 114p. Szilágycseh
- Dicséret 4. Tolnai Ábel 113p. Zilah

Középcsoport

1. Szilágyi Sára 132p. - Balla
2. Szilágyi Szidónia 127p. Balla
3. Bonczidai Mirjám 125p. Balla
- Dicséret 1. Tolnai Boldizsár 95p. Zilah

Nagy csoport

1. Domokos Ábel 128p. Goroszló
2. Szilágyi Abigél 127p. Balla
3. Benedek Rákhel 123p. Lóna
- Dicséret 1. Kocsis Dóra 105p. - Kraszna

Az ünnepélyes **eredményhirdetések**re a szilágybalai, a lónai, a temesvári, a zilahi, a szilágycsehi, a goroszlói és a krasznai gyülekezetben került sor.

Szívből gratulálunk elsősorban a díjazottaknak, de mindannyian nagyon ügyesek voltak! Természetesen a legnagyobb nyereség az a sok-sok értékes

perc, amit a biblitatanulmányozással, igeverstanulással töltöttetek, kívánjuk, hogy ezek az ígék megmaradjanak a szívetekben és átformálják az életeteket! „A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre” (2Tim 3:16). Istené a dicsőség mindenért!

A VISz vezetősége

:: HÍREK, HIRDETÉSEK ::

■ **Megérkezett a nyomdából a Hit Hangjai új, javított kiadása.** Közkéremre a kötetben található énekek **gitárharmóniákat is kaptak.** Az énekgyűjtemény iránt élénk kereslet volt tapasztalható a MABAVIT-on is. Egy darab ára 100 RON, míg ha valaki (pl. egy gyülekezet) 10 darabot, vagy annál többet vásárol, akkor darabja 90 RON. **A rendelési íveket az augusztusi „Szeretet”-tel elpostáztuk, kérjük a gyülekezetek felelőseit kitölteni, és visszaküldeni ezeket az íveket a Szövetséghez, hogy tudjuk, ki hány darabot igényel. A Szövetség weboldalán található rendelési ív kitöltésével is jelezni lehet a vásárlási szándékot.**

■ Intenzív angol tanulás a sólyomkövári táborban.

Szeptember 11-22 közt angol-tábor lesz fiúknak a sólyomkövári táborunkban, a fiatal kanadai házaspár, Paul és Tanya

Gericke közreműködésével. Tavaly is tartottak tanfolyamot, akik résztvettek nagyon értékelték a minőségét. Ezért szeretnénk felkínálni nektek a lehetőséget a kedvezményes részvételre. A két hetes tanfolyam 350 lejbe kerül. A befogadóképesség korlátozott, a teológusokon kívül 10 személyt tudnak fogadni az oktatók. Aki számít részt venni, jelentkezzen a következő e-mail címen: **paul.gericke@gmail.com**

■ Köszönet a nagyenyedi misszióknak küldött adományokért.

Arad 1750; Nagybánya 800; Bályok 450; Bernáth Erzsébet 100; Bihar 1300; Beszterce 500; Bagos 1000; Szilágyballa 2000; Brassó 1100; Kiskapus 900; Kolozsvár 2500; Fenes 500; Györgyfalva 325; Szamosújvár 600; Kisnyégerfalva 100; Goroszló 1000; Győrfi Erzsébet 300; Vajdahunyad 200; Körösjánosfalva 240; Ipp 700; Kocsis Márton id. 850; Magyarlóna 1550; Lupény 500; Báthori Imre 3000; Hadadnásd 1100; Perecsen 3100; Rogériusz-Nagyvárad 1200; Biharszentjános 650; Szatmárnémeti 4000; Szilágysomlyó 1200; Tamási 2000; Marosvásárhely 500; Torda 620; Érmihályfalva 1000; Aranyosegerbegy 500; Érszöllős 100; Zilah 2600; **Összesen: 39835 RON.** Szeretettel és tisztelettel köszönjük meg mindazoknak a gyülekezeteknek és személyeknek, akik adakoztak a nagyenyedi misszió számára tartott húsvéti célgyűjtésben. Isten áldását kívánjuk testvéreink életére, tapasztalják meg Urunk békességét és gondviselő erejét életükben és szolgálatukban!

A nagyenyediek nevében **Kis-Juhász Vilmos, lelkipásztor**

(folytatás az első oldalról)

gondolkodást meghatározónak tartják. Nehezen viselik a megöröklött hagyományokat, mobilisak, új formákat keresnek. *Lehetőségek mentén tájékozódnak.* Ennek a generációnak a tagjai már a számítógépekkel együtt nőttek fel, ezért „digitális bennszülöttek”-ként is emlegetik őket.

Az **Z generáció** (jelenleg 10-25 év közöttiek) egy információktól túlterhelt világba érkezett, beleszületett,

„Hol van az Isten, a nagyszüleim, szüleim Istene?” – kérdezik sokszor a minket követő generációk? Vannak különösen fogékony időszakok (pl. 7-12 éves kor), amikor érdeklik őket az elődeik Isten-élményéről és hit-tapasztalatairól szóló történetek. Amíg személyes hitre jutnak, addig az elődeik hit-történetei fontos kapaszkodók lehetnek.

otthon van a számítógépek világában. Mivel pici kortól hozzászoktak a nagy mennyiségű, gyors információhoz, képesek egyszerre több mindennel párhuzamosan is foglalkozni (*multitasking*). Ezért nemcsak a gondolkodásuk, de az agyműködésük is más, mint az X vagy az Y generáció tagjaié. Megváltoztak a tanulási szokásaik: nem ‘megtanulnak’, hanem tájékozódnak. Idejük jelentős részét online töltik, mediatizálódik a kapcsolati viselkedésük, a közösségi oldalakon barátkoznak, a személyes kapcsolatokat a hálózatok váltják fel. *Alternatív tájékozódás* jellemzi őket, az értékeket relatívnak tekintik. Az identitás és a hitelesség (márkák, ‘brand’-ek) viszont kiemelkedően fontos számukra.

A 2010 után születetteket **Alfa generációnak** nevezik. Ők többnyire túlhajszolt ritmusban élő szülők gyermekei, akik nagyon keveset vannak együtt a családjukkal, ezért a szülők óvakodnak attól, hogy szabályokat állítsanak nekik. Ha csak lehet, minden kívánságukat azonnal teljesítik, pedig a szükségletkielégítés késleltetésének megvan a személyiségfejlesztő hatása. Mindenhová szállítják őket, ezért nem csodálkozhatnak rá sok mindenre, nem tudnak belemerülni a részletekbe. Rendszeresen időt töltenek képernyő előtt, nem mozognak eleget, főleg nem a szabadban.

Diákok és egyetemisták között forogódom, de nyolcéves fiunkat nevelve is naponta szembesülök azzal, hogy mintha sokkal nagyobb lenne a lépcső egy-egy generáció között, mint eddig. Az időseddéssal járó szubjektív benyomás ez, vagy vannak valós alapjai? Hogy találhatom meg velük a szót, és hogyan mondhatom tovább nekik az Igét úgy, hogy el is jusson hozzájuk és értsék? Tudok-e tenni valamit azért, hogy segítsen a tájékozódásukat? Ezekre a kérdésekre kerestem a választ, amikor felfedeztem a *Misna* kifejezést és utánanéztem, hogy mit is jelenthet a mai generációkra vonatkoztatva.

A **Misna** vagy „Szóbeli Tan” a szájhagyomány útján továbbadott tanítást jelenti a héber nyelvben, vagyis az Írott Tannak, azaz a Tórának a magyarázatát. Generációként kiválasztottak személyeket, akik megtanulták és továbbadták a következő generációknak ezeket a tanításokat. De az Ószövetségben újból és újból olvassuk, hogy a szülőknek maguknak is el kell mesélniük mindazokat a történeteiket Isten tetteiről és csodáiról, amelyeket ők a saját szüleiktől és nagyszüleiktől hallottak.

■ **5Móz 4:9** „Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelkedet, hogy el ne felejtkezzél azokról, a melyeket láttak

a te szemeid, és hogy el ne távozzanak a te szívedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaiddal és fiadnak fiaival.”

■ **5Móz 6:7** „És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házában ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz.”

■ **1Krán 29:18** „Oh Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek, a mi atyáinknak Istene, tartsd meg mindörökké ezt az érzést a te néped szívében, és irányítsd az ő szívöket te feléd!”

„Hol van az Isten, a nagyszüleim, szüleim Istene?” – kérdezik sokszor a minket követő generációk? Vannak különösen fogékony időszakok (pl. 7-12 éves kor), amikor érdeklik őket az elődeik Isten-élményéről és hit-tapasztalatairól szóló történetek. Amíg személyes hitre jutnak, addig az elődeik hit-történetei fontos kapaszkodók lehetnek.

Vannak-e élő, hiteles történeteink, amikben láthatják a cselekvő Istent? Továbbmondtuk-e Isten nagyságos dolgait, csodáit, amelyeket a családkunkkal tett? Feljegyeztük-e Isten ígéreteit a gyermekeinkre nézve, hogy emlékezhessünk rájuk, amikor nehéz életszakaszt élünk meg, amikor feszültségekkel terhelte válik a velük való kapcsolatunk? A személyes vagy családi Misnánk továbbadásáért felelősek vagyunk! Az utánunk jövő generációknak egy reális, élő, erős Istent kell felmutatnunk, mert csak az ‘akcióban’ levő hit tudja megfogni őket.

(A cikk korábban megjelent az „Evangéliumi Hirnök”-ben, 2016 áprilisában. Jelen cikk az eredeti szerkesztett változata.)

Dr. Berszán Lídia
Kolozsvár

Egyre többen vagyunk! Jó az Úr! Az Úr kegyelméből a júniusi hónapban két bemerítési ünnepélyünk is volt az érszöllősi körzetben. Tíz évvel ezelőtt még csupán az érszöllősi anyagyülekezet és két leánygyülekezte alkotta a körzetet. Mára a körzet 10 gyülekezetet számlál és a taglétszám is megsokszorozódott. Jó látni közelről azt ahogyan az Úr munkálkodik! SDG! Az első bemerítés ebben az évben az érszöllősi gyülekezetben volt pünkösöd első napján, amikor hét személy pecsételte meg hitét a bemerítés által, amit Veress Efraim

lelkipásztor 8 évvel ezelőtt kezdte missziós tevékenységét ebben a faluban. Többnyire Varga Imre házánál gyűlnek össze, aki az első közt tért meg. A kis közösség most már 13 személyre gyarapodott Kalusi József bemerítkezése által,

aki Jézus Krisztusról, mint személyes megváltójáról tett bizonytságot. Ennek tanúiként több mint ötvenen dicsoítottuk mennyei Atyánkat. Ruppi testvér a Mt 3:13-17 alapján szólt a jelenlevőkhöz, a bemerítést is ő végezte. Evangéliumot hirdetett még Katona Zoltán Kanadából, „Szoros kapu keskeny út” címmel. Az új testvérré áldást Máté Zoltán testvér kért Istentől. Legyen az Úr áldása ezen a misszió, hogy a kis közösség mihamarabb önálló gyülekezetté formálódhasson. **[Máté Zoltán]**

Isten kegyelméből 2017. június 25-én **bemerítési ünnepélyt tarthattunk Szakaszon**, ahol 9 fehérruhás vallotta meg hitét, és csatlakozott a gyülekezethez. A koradélutáni órákban kellemes meleg és napsütés

volt, de a kezdés után nagyon elkezdett esni az eső, és az udvarról az imaházba szaladtunk, ahol összezsúfolódva vártunk, míg az eső eláll. Kulcsár Tibor testvér hirdetett bent Igét, a fehérruhások bizonytságot tettek majd az eső elálltával kimentünk, és megtartottuk a bemerítést. Sokan jöttek Ákosról, Szatmárról, Szakaszról, Teremről és a környező falvakból. Isten áldja meg és adjon növekedést az új tagoknak! **[Sz. S.]**

Keresztség Paptamásiban. 2017. május 14-én örömmünnepre gyűltünk össze, mert 2 év után újból megmozdult a víz gyülekezetünkben. Ezen a vasárnapon 3 személy tett bizonytságot a Krisztusban megtalált hitéről. Az imádság percei után Meláth Attila váci vendéglelkipásztor hirdette Isten ígét az ApCsel

körzeti lelkipásztor végzett. Igét hirdetett Gombos Miklós gyülekezeti vén. A bemerítkezettek közül ketten hívó szülők gyermekeként jutottak hitre, őket követte egy házaspár, és egy háromtagú család, akik kívülről érkeztek közénk. A második bemerítés pedig a nemrég plántált peleai gyülekezetben történt, ahol gyülekezetünk avatott presbitere Gombos Miklós testvér munkálkodik. Ott is hét személy merítkezett alá, akik közül hatan peleiek, egy pedig a tasnádi gyülekezet tagja lett. Mindannyian a misszió gyümölcsei. Az ünnepi istentiszteleten igehirdetőként Dan László, Kőszegi Dániel és ifj. Híri János testvérek szolgáltak kö-

zöttünk. Azért imádkozunk hogy mind a 14 bemerített testvérünk maradjon meg az Úrban! Hisszük hogy még lesz bemerítés a körzetben ebben az évben! Ámen! **[V. E.]**

Bemerítés Fiatfalván. Viharokkal, esővel tűzdelt, mégis napfényes júliusi délutánon, madárdallal díszített hívó sereg énekétől formálódott templommá a Nagyöküllő fiatfalvi szakasza. Gábor Ruppi, korondi

16:24-35 alapján, melyben felhívást intézett a hallgatóság felé, hogy ma is van lehetőség megszabadulni a bűnök fogságából, csupán hinnünk kell Őbenne. Az igei szolgálat után a bemerítésre készülő fiatalok tettek bizonyosságot hitükről, közben pedig énekszolgálatok hangzottak el, mely után a bemerítés következett. Az átöltözés ideje alatt Kramer József tv. tett vallomást

a hitéről. Az alkalom vége felé pedig a kézzrátételes ima következett, melyben áldást kértünk új testvéreink életére. A legújabb gyülekezeti tagok és a jelenlevő lelkipásztorok *balról jobbra*: Meláth Attila lp., Oláh Ilona, Tóth Titusz, Albert Johanna, Albert István Zsolt lp. **[Tóth Christian]**

Újszövetségi, **hitvalló bemerítést tartottunk** 2017. július 9-én délután a **Félegyházi Cigány Misszióállomáson**, ahol két személy tett vallást Jézus Krisztusba vetett hitéről a bemerítésben, népes hallgatóság előtt. Igét hirdetett Kajcza János a Nagyváradi Cigány Gyülekezet lelkipásztora a Jak 1:17 alapján. A bemerítést a helyi gyülekezet lelkipásztora végezte. A kézzrátéttel való imádság után néhány köszöntésre is

sor került. Az ének-zenei szolgálatot Kajcza Róbert és társai végezték. Isten áldja és tartsa meg az új tagokat, a régiekkel és velünk együtt. *A képen balról jobbra*: Kajcza János, Rézmives Kálmán, Kiss Zoltán, Rézmives Katalin, Juhász Sándor. **[Kiss Zoltán]**

Világtalálkozót tartottak a magyar baptisták (I.)

Zánka, Nagyvárád, Debrecen, és most ismét Debrecen, nyitotta meg a debreceni Főnix-csarnokban a Magyar Baptisták IV. Világtalálkozóját Durkó István, a Magyar Baptista Egyház missziói igazgatója 2017. augusztus 4-én. Bár a két nagyváros viszonylag közel fekszik egymáshoz, az esemény résztvevői közül annál nagyobb területéről érkeztek, az amerikai kontinensről Ausztráliáig. A tiszteletbeli vendégek közt köszöntötte Durkó István a Baptista Világszövetség elnökét, Paul Msizát, és Anthony Pecket, az Európai Baptista Föderáció főtítkárát. A szomszédos Szlovákia, és a baráti Lengyelország baptista szövetségeinek vezetői is jelen voltak már péntek este. És nem utolsósorban a MABAVISZ-t alkotó tagszövetségek lelki munkásai.

A pénteki, nyitó alkalmon

Durkó István bevezető mondatait követően dr. Gergely István, az amerikai magyar baptisták vezetője, a világszövetség alelnöke köszöntötte a résztvevőket. „Jelenlegi konferenciánknak történelmi jellege is van, ugyanis idén ünnepeljük a reformáció 500. évfordulóját, halálának 100. évfordulója alkalmából pedig emlékezünk Kornya Mihály magyar baptista úttörő misszionáriusra. *Valami új született* a XVII. század elején, és a XIX-XX. század fordulóján is. Miután a >>>

Mike Sámuel és a kecskemétiiek

>>> reformáció az emberek kezébe adta a Bibliát, és az emberek tanulmányozni kezdték, Európában sorra jelentek meg a puritán és anabaptista közösségek. Mára több mint százmillióra nőtt az 1906-ban megalakult baptista közösség. Ez a hitmozgalom a Kárpát-medencében is táptalajra talált. Miközben halát adunk tehát a reformációért és baptista hitelődeinkért, tartunk önvizsgálatot, méltó követői vagyunk-e a hitelődeink által felismert és gyakorolt evangéliumi igazságoknak? És ami a legfontosabb: kötelezzük el magunkat újból egy alázas, szolgáló életre.”

„Élet Lelke, áradj köztünk...”, énekelte Mike Sámuel és a kecskeméti gyülekezet csapata, majd az ukrainai magyar baptisták életét bemutató videóra került sor.

A péntek esti alkalom újdonságát és meghittségét szolgálta tizenegy ember bemerítése Debrecenből, Budapestről és Erdélyből, akiket saját lelkipásztoraik vezettek a hullámsírbá.

A találkozó jelmondata – „Valami új született” – jegyében szólt az igehirdetés az újjászületés lelki élményéről, Pap János MBE-elnök tolmácsolásában. A Jn 3:1-9, Nikodémus története alapján érzékeltette, mennyire más vágányon halad a testi ember és az Isten gondolkodása. „Jézus az újjászületés lelki szükségéről beszél. Ösztönösen érezzük, mi emberek, hogy az életünk több, mint csupán test és hús. Nem lehet igaz az, hogy csak ennyi az élet, kell lennie ezen túl is valaminek. Isten erről a nem látható világról beszél. És arról a lehetőségről, hogy ez megtapasztalható, s mindenkinek a lelkében meggyökerezhet. Mert szeret bennünket, végtelenül, örökkévaló módon, fájdalmasan, és mindent odaadva. A kísértő, a környezetünk sokszor azt sugallja, hogy csak a test létezik. Isten azonban világának minden áldásával el akar halmozni. Mind vétkeztünk, és szükségünk újjászületni. Nem lehet úgy az örökkévaló világra átmenni, ha ez nem gyökerezett meg bennünk korábban. S bár az újjászületés emberek számára lehetetlen, de Isten számára lehetséges.” Augustinus, Luther és Kornya Mihály példáját hozta fel arra, hogyan születtek újjá Isten nagy szolgálói. „És Nikodémus feltesz egy nagyon jó kérdést: «Hogyan történhet mindez?» Hogyan születhet meg bennünk visz-

szafordíthatatlanul Isten világa? Tisztáznunk kell, hogy ezt mi nem tudjuk megcsinálni. Ez nem valami fajta ezoterikus gondolkodás, hanem valóság, amikor Szentlelke által Isten, valahol mélyen a lelkünkben megérint és újjászület minket.” „A széllel példázza Jézus az újjászületés módját, mint amikor a hajót szél hajtja kint a tengeren. És bár a szelet nem mi hozzuk létre, annyit tehetünk, hogy felhúzzuk a vitorlát. De mit jelent felhúzni a vitorlát? Azt jelenti, hogy hiszek Jézus Krisztusban. Rábízom az életemet. Azt jelenti, hogy ez a szél kihoz abból, amiben voltál, mert nem lehetünk egyszerre régi és új emberek.”

A szombat délelőtti alkalmat

Püskök Dániel nyitotta meg az Ézs 43:18-19 alapján, személyes élményeket is felidézve az előző Mabavitól. „Isten képes újat létrehozni a semmiből környezetünkben, és bennünk is. A pusztában gyakran betakarja a homok az utat. Isten azt üzeni ma neked, hogy már készíti az utat, hogy tudd meg, hol kell járnod. Isten ma közösségünk életében is újat akar tenni.” A szombat délelőtti dicséretet az erdélyi ének- és fúvóskar kísérte. Az első énekszolgálat után került sor a zászlók ünnepélyes felvonultatására, amely után a soros észak-amerikai baptista szövetség bemutatkozó videóját vetítették. Ezek a videók a MABAVISZ tagszövetségeinek életét hivatottak bemutatni, s kisebb létszámuknál fogva az észak-amerikaiaknak sikerült mindegyik gyülekezetet bemutatniuk. A tengerentúli tagszervezetért Nagy Csaba kárpátaljai lelkipásztor imádkozott.

A szombat délelőtt egyik kiemelkedő mozzanata volt a Kornya-díj átadása, melynek felvezető szövegét János Csaba nagybányai lelkipásztor olvasta. Jelen díjátadás címzettjei Füredi Gabriella Kamilla, valamint az angliai Barrett házaspár (Eric és Rosemary) voltak. Füredi Kamilla helyett – posztumusz – dr. Mészáros Kálmán vette át a díjat.

Szombat délelőtt dr. Simon József lelkipásztor a Mt 5:8 alapján hirdetett ígét. „Áldást ígér ez az ige, s bár mindenkinek felkínálja Isten, elnyerése feltételhez kötött. Ez a feltétel a tiszta szív. A tiszta szívűek látják meg az Istent.” Az igehirdető beszélt a tisztátalanság forrásairól: a gonoszról, a saját romlott természetünkről. Majd bemutatta a tiszta szív ismertetőjegyeit. Végre a tisztaság jutalmáról is beszélt, amikor a tiszta szívűek meglátják majd Istent.

Az igehirdetés után csoportokra oszlottak a résztvevők, és tematikus szekciókban folytatódott a beszélgetés oktatásról, szociális munkáról, gyülekezetplántálásról, dicsőítésről, házasságról, médiáról és művészetről, reformációról, vállalkozásról, világmisszióról. (...)

Gönczi Géza

„Isten mindig valami nagy dolgot is tesz”

Ki lesz az első megszólaló és vajon mit fog mondani? És miként formálódik gyülekezet a 13 országból érkezett magyarokból? Augusztus 4-én, péntek délután, a debreceni Főnix-Csarnokban izgalommal vártuk a programkezdést. Megnyugtató hűvös járta át az óriási termet. A kánikulában való utazás fáradalmait pedig feledtették az első örömteli találkozások. Durkó István MABAVISZ-főtitkárt a találkozó másnapján, az ebédszünetben kérdeztük.

Durkó István

☛ **Milyen volt tegnap, hat óra pár perckor végigmenni a pódiumon és megszólalni? Milyen súlyt és felelősséget érzett a testvér?**

☛ Durkó István (51): Vegyes érzelmek voltak bennem. Szeretem ugyanis ezeket a nagy rendezvényeket, mert azt tapasztalom, ahol sok ember összegyűl – imádkozva, Isten után vágyakozva – Isten mindig valami nagy dolgot is tesz. Ilyen értelemben én vártam azt, hogy „akkor kezdjükl”, hogy üdvözlhessem az embereket és induljon a konferencia. A másik oldalon persze van egy terhe, meg feszültsége mindennek. Hiszen pár ezer ember előtt kell megállnom, és nem mindegy, hogy mit és hogyan mondok. Különben is csupán három percem van, hogy a figyelmet fölkeltssem. Tehát ez egyrészt izgalmas, érdekes, a másik oldalon meg teher és nehézség. Összefoglalva: én vártam ezt (elneveti magát – rip. megj.), és örülök, hogy elkezdődött a MABAVIT.

☛ **A '90-es években gyakran átjött Erdélybe, az ifjúsági vezetőképzők előadójaként. Később ez a kapcsolat mintha megszakadt volna. Milyen utat tett meg azóta?**

☛ Igen, talán ez így van, hogy a szolgálatomnak egy nagyobb szelete Magyarországra helyeződött át. Ifjúsági lelkipásztorként Istentől sok lehetőséget kaptam arra, hogy nemcsak a saját, a békési gyülekezetemben szolgáljak, hanem szinte az egész Kárpát-medencében, Erdély-

ben is igen sokszor jártunk, meg máshol is. Isten viszont szuverén Úr, más irányt is kijelölhet. 2001 végétől, 2002 elejétől tudatosan készültünk arra, hogy olyan területre kell mennünk, ahol nincs, vagy soha nem is volt gyülekezet. Így aztán ennek az örömeivel meg a terhével 2003-ban Budaörsre költöztünk. A gyülekezet-alapító munka rengeteg energiát, meg jelenlétet igényelt. Mellette azért az országos ifjúsági munkában is benne voltam, illetve később csak a gyülekezet-plántáló szolgálat felépítésében. Ezt követően pedig missziói igazgató lettem, ami viszont sokszoros terhet, meg feladatot rakott rám. Hála Istennek, hogy Budaörsön működik egy erős gyülekezet, amelyet jelenleg is pásztorolhatok.

☛ **Hogyan látja a saját generációját, vagy az épp csak egy kicsivel fiatalabbakat, akiket tanított, nevelt a '90-es években?**

☛ Úgy emlékszem vissza azokra az időkre, akár Erdélyben, és Magyarországon is, hogy érződött egy szellemi ébredési légkör: az emberek nyitottak voltak, sokkal könnyebben elfogadták az evangéliumot. És mintha a szolgálat is könnyedén ment volna. Rengeteg elhívást is tapasztaltunk a szolgálat nyomán, emberek megtértek és beálltak a lelki munkába. Egy ilyen örömteli, jó időszaknak az emléke él bennem... Hogy azóta mi történt? Egyrészt elég sok emberrel találkozom, akik azóta különböző területeken szolgálnak: lelkipásztorként, missziómunkásként, zenészként, valamilyen vezetőként – ezt jó látni. Ugyanakkor sokszor voltak fájó pillanatok is, amikor valakitől el kellett válnunk, mert valami miatt ő kiállt a sorból. Persze szeretjük, tiszteljük egymást, de a szolgálatban olyan szinten már nem tudunk továbbmenni. Tehát vegyesek a tapasztalataim. Többnyire azért azt mondhatom, hogy a legtöbb ember a szolgálatban van, de sajnos vannak veszteségek is.

☛ **A MABAVIT felénél tartunk, lehet-e már értékelni a találkozót?**

☛ Még következik egy evangélizációs este és a holnapi úrvacsora. Én azt hiszem, hogy amit terveztünk, az működik vagy az történik. Amire vágyok és amiért imádkozom, hogy az Isten Szentlelke mozdítsa meg az embereket, és akár a ma esti evangélizáción, vagy a holnapi fontos üzenet alatt, amit Paul Msiza fog elmondani. Az még hiányzik nekem, hogy lássam a Szentléleknek azt a bűnbánatra vezető vagy megújító munkáját, amit az emberek még mélyebben át tudnak élni. Hogyha ez valami látható módon megtörténne, hogy együtt örüljünk ennek, akkor én nagyon boldog lennék. És akkor azt mondom, hogy megérte megszervezni a MABAVIT-ot! (Derűsen mondja – rip. megj.)

☛ **Köszönjük szépen, István!**

☛ Nagyon szívesen!

Kérdezt: Szilágyi László

Az Úrnak a 33. Zsoltárban megénekelt hűségét tapasztalhattuk meg, akik részt vettünk a VISz által szervezett első zenetáborban, a Hargitán, 2017. július 3-8 között. Isten hűséges volt abban, ahogyan létrehozta ezt a táborozási hetet, ahogyan gondoskodott úgy az anyagi, mint a lelki szükségéről, és az Ő hűségét bizonyítja az is, hogy száz gyermek jól érezte magát a tábor-

ról, zeneművekről, zeneszerzőkről, és minden jó választékot kaptak. A bibliai leckék központi témája „Tetőről talpig Isten dicsőítése” volt, a különböző testrészek: kezek, lábak, ajkak, szív, térdek hogyan vehetnek részt a dicsőítésben és az aranymondások is ezt az igazságot hangsúlyozták.

A zsúfolt napi program után felüdülést jelentettek az

Tetőről talpig zene

ban és gazdagodott úgy zenei, mint szellemi téren. Övé a dicsőség mindenért!

A táborba **23 romániai és három magyarországi településről** érkeztek gyerekek, de volt egy tengeren túli résztvevő is. A táborozóknak egyénre szabott órarendjük volt, amelyben egyéni hangszeróra, csoportos, vagy zenekari óra, ill. kóruspróba szerepelt. Ezt a nehéz feladatot, a gyerekek és zenetanárok programjának összehangolását Lisztes Tibor és Piroska, a tábor zenei felelősei vállalták magukra. Ők voltak azok, akik megszólították a zenetanárokat, megszervezték és irányították a tábor zenei programját. Az egyéni zenei foglalkozásokkal párhuzamosan a tábor lehetőséget kínált számos más tevékenységre is: festőiskolában vehettek részt a gyerekek Debrenti Kamilla vezetésével, bibliai kézműves sarkokban alkothattak az aznapi bibliai történet alapján, de sportolásra és szabadidős tevékenységekre is lehetőségük volt. Ugyanakkor igeismeretüket is gazdagíthatták bibliai levelezős játékokban való részvételükkel, amit Vincze Melinda, nagybányai vasárnapi iskolai tanító koordinált. Feledhetetlenek a délutáni „kakaókoncertek”, amikor a zenetanárok játéka gyönyörködtette a táborlakókat, ezzel is ösztönözve őket arra, hogy szorgalmas gyakorlással ők is hasonló tudásra tehetnek szert. Ezen az alkalmon játékosan tanulhattak hangszerek-

est alkalmak, amikor Isten Igéje hangzott és megtérésre hívta a gyermekeket. A hét lelkipásztora Boros Róbert, temesvári lelkipásztor volt, de szolgált közöttünk Kelemen Sándor és Mészáros Kálmán is, akik más program miatt a táborban tartózkodtak és megtisztelték jelenlétükkel. Isten kegyelméből minden este voltak gyerekek, akiket Isten megszólított, s akik az alkalom után lelki-gondozásban részesültek, voltak szép számban, akik átadták az életüket Jézusnak, de olyanok is voltak, akik különböző problémáikat hozták és együtt imádkoztak a vasárnapi iskolai tanítókkal.

A hét fénypontja a szombati záróalkalom volt, amelyre eljöhettek a közelben lakó szülők, rokonok, ismerősök is, de voltak olyanok is, akik több száz kilométert utaztak azért, hogy meghallgassák gyermekük produkcióját. A repertoár nagyon gazdag volt: rézfúvósok, vonósok, gitárosok, fafúvósok, ütösök mutathatták be a hét folyamán tanultakat, de volt zongora négykezes és sok más zeneszám is. Csodálatos volt a száztagú gyermekkórus szolgálat, őket Juhász Katalin és Székely András tanította, vezényelte. Az alkalom végén minden gyermek és tanító Bibliát kapott ajándékba a Kelet Európai Misszió jóvoltából. A hét egy másik fénypontja a péntek esti tábortűz volt.

Nehéz lenne felsorolni a zenehéten tapasztalt áldáso-

kat, kimondhatatlan hálával tartozunk az Istennek és mindazoknak, akik részt vállaltak a tábor megvalósításában: a Hargita Tábor Alapítvány, valamint Joó Zoltán és Erika maximális segítőkésséggel és jóindulattal álltak mellénk, mindent a rendelkezésünkre bocsátva, amire szükségünk volt. Köszönjük a zenetanárok áldozatvállalását, fáradozását, türelmét, voltak, akik Magyarországról tettek meg sok száz kilométert azért, hogy gyermekeinket taníthassák, köszönjük a vasárnapi iskolai tanítóknak a fáradhatatlan szolgálatot, a gyülekezeteknek a felajánlott eszközöket, anyagi áldozatot, a hangszereket szállító testvérek áldozatos munkáját, a konyhai személyzetnek a türelmet és szeretetet, a Szövetség vezetőségének a szellemi és erkölcsi támogatást, a fotósok és videósok munkáját, a nekik köszönhetően összegyűlt anyag megtekinthető a VISZ facebook oldalán. Köszönjük a szülők bizalmát, akik elengedték gyermekeiket a táborba és nem utolsó sorban mindazoknak, akik imájukkal támogatták a zenetábort.

A zenehét megvalósítását a

Bethlen Gábor

Alap is támogatta.

Boros Emília, VISZ-elnök

Énekkel, zenével dicsértük az Urat egész héten! Isten áldását éreztük az áhítatokon, a zene- és a szabadidőben is. A napot reggeli után mindjárt áhítattal kezdtük, ahol arról tanultunk, hogyan szolgálhatjuk az Urat testrészeinkkel: szívünkkel, kezünkkel, lábunkkal vagy térdünkkel. Innen is kapta a **Tetőtől talpig zene!** nevet ez a hét. Aztán kisebb csoportokban hangszerórák következtek. Nagyszerű volt több mint 100 gyerekkel együtt áldani az Urat. Délutánonként kakaókoncert volt, amikor tanáraink mutatták be részletesebben hangszereiket. Véleményem szerint a nap fénypontja az esti alkalom volt, amikor igei üzeneteket hallhattunk Boros Róbert, Kelemen J. Sándor és Mészáros Kálmán lelkipásztoroktól. Utolsó este az alkalom után tábortűz volt, ahol a ropogó tűzcsóvák fényében sokat énekeltek és beszélgettünk. Valódi, jó közösségé formálódott a csapat. Igazán jó befejezése volt ez a tábornak. A sok programon kívül volt lehetőség a barátkozásra is. Jó érzés volt régi barátokkal találkozni, és még jobb másokat megismerni. A zenehét a szombati zárónapséggel fejeződött be, amikor bemutathattuk azt, amit a héten tanultunk. Mindnyájunk nevében megköszönöm a tanítóknak, tanároknak azt a sok szeretet és türelmet amellyel tanítottak minket és gondoskodtak rólunk. És persze a tábornak, hogy biztosította a lehetőséget a zenehét megszervezéséhez! **[Kis-Juhász Kata]**

Hit és tudomány

– DR. FALUS ANDRÁS IMMUNOLÓGUS ELŐADÁSA
A ZILAHÍ GYÜLEKEZETBEN

Dr. Falus András

Május 6-án Dr. Falus András „A bizonyítékoktól a bizonyossáig: hit és tudomány” címmel tartott előadást a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezetben. Az előadó a budapesti Semmelweis Orvostudományi Egyetem tanára, egyben az egyetem Genetikai, Sejt- és Immunbiológiai Intézetének igazgatója, 2007. óta pedig a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja. Kiemelt kutatási területei az immunológia (a szervezet védekezését és egyensúlyának megtartását szolgáló immunrendszerrel foglalkozó tudományág) és a genomika (az élőlények génállományát és a gének kölcsönhatásait vizsgáló multidiszciplináris tudományág), de számos közleményében foglalkozik a genomika etikai és világnézeti kérdéseivel is.

Előadásában kifejtette, hogy az 1980-as években megjelent genomika az utóbbi években ugrásszerű fejlődésen ment át, és mára az egyik legfelkapottabb, legjobban finanszírozott tudományággá nőtte ki magát, ami végül is érthető, hiszen amellet, hogy mindannyian kíváncsiak vagyunk arra, hogy milyen mértékben és irányban befolyásolják a szüleinktől örökölt génjeink az életünket, a genomika, például, az orvostudományban is haszonnal kecsegtet, új diagnosztikai és gyógyítási lehetőségekre mutathat rá.

Arról viszont nem szabad elfeledkeznünk, hogy bármilyen elképesztő mennyiségű genetikai információ (folytatás a 10. oldalon)

(folytatás a 9. oldalról)

ciót hordoz is egyetlen emberi szervezet, ez mégsem elegendő ahhoz, hogy biztosan megbecsülhessük a ránk váró betegségeket, esetleg a várható életkorunkat pusztán a génjeink alapján, ugyanis a környezetünk legalább akkora mértékben hatással van az életünkre, mint az örökölt tulajdonságok és hajlamok. A jelenkori orvoslásnak épp ez az egyik legnagyobb kihívása és célja, hogy elérje azt az állapotot, amikor személyre szabottan írhat elő kezeléseket, figyelembe véve egy időben a beteg genetikai és környezeti hátterét is (perszonalizált, precíziós orvoslás). Mindeközben a legtöbb népbetegség, amivel a jelenkori orvoslás küzd (cukorbetegség, szív- és érrendszeri betegségek, rosszindulatú daganatok, allergiák stb.), úgynevezett összetett betegség, amelynek számos (genetikai, környezeti, társadalmi, lelki) oka van, ezért a megoldás keresése nem egyszerű feladat.

Az előadó azt is elmondta, hogy egy megosztott világban élünk, amelyen egyfelől szinte hihetetlenül fejlett technológiai vívmányok uralkodnak el, másfelől viszont (2012-es adatok alapján) évente 16 millió, 5 éven aluli gyermek hal meg alultápláltság vagy fertőzések miatt. Olyan világban élünk, amelyben a tudomány „demokratizálódik”, azaz térben és időben könnyen és gyorsan hozzáférhetünk a tudáshoz, az ismeretekhez (pl. internet révén), és ennek meg is vannak a pozitívumai (gyakorlatilag bárki könnyen hozzájut ismeretekhez, és könnyebb ellenőrzés alatt tartani esetleges kiváltságos embereket vagy csoportokat, akik visszaélnének a tudással). Ugyanakkor veszélyeket is rejt magában az, ha megfelelő értelmezés nélkül férünk hozzá információkhoz, hiszen eluralkodik az embereken az öngyógyítás illúziója, vagy épp a bizalmatlanság („akkor most kinek higgyek?”).

Egy ilyen világban könnyen felütik a fejüket a tudománnyal kapcsolatos torzulások és hibás viszonyulások a tudományhoz. Óvakodjunk attól, hogy a geneticizmus csapdájába essünk („mindenért kizárólag a gének okolhatók”), ugyanakkor a környezeti hatásokat sem kell túlértékelni („ilyen vagy olyan élelem fogyasztása elegendő a rák gyógyításához”). Nem helyes, ha a tudományt fétisként kezeljük („a tudomány mindenható”), bagatellizáljuk („semmi értelme az egésznek”) vagy épp démonizáljuk („a tudomány kizárólag rossz, és rosszra vezet”).

A leghelyesebb, ha megkülönböztetjük a tudás olyan területeit, amelyekre igent mondhatunk azoktól, amelyekre nemet kell mondanunk. Az előadó személyes véleményének adott hangot, amikor hangsúlyozta, hogy igent mond a tudás fejlődésére, amikor például genetikai vizsgálatok révén új diagnosztikai

és kezelési lehetőségekkel gazdagodhat az orvostudomány, vagy az indukált őssejtek használatával kiküszöbölhető az emberi embriókkal való kísérletezés etikai problémája. Igent mondhatunk tehát a tudás fejlesztésére mindaddig, amíg nem tartjuk mindenhatónak azt, és nem valljuk azt, hogy a tudomány a megoldás mindenre. Ugyanakkor határozottan nemet kell mondanunk a klónozás minden formájára (különösen az emberre vonatkozóan), minden olyan génmanipulációra, ami emberi ivarsejtekre irányul, és ezáltal a továbbörökíthető tulajdonságokban is megnyilvánul, valamint a születendő gyermekek nemének megválasztására irányuló kísérletekre is.

Nem lehet tehát eléggé hangsúlyozni azt, hogy addig, amíg a tudós feladata és egyben felelőssége, hogy a világot megismerje és a megszerzett ismereteket, tudást széles körben terjessze, addig az, hogy milyen módon és milyen belső indíttatással használjuk a megszerzett tudást, az mindannyiunk felelőssége (leginkább a döntési pozíciókban levőké, de az egyéni felelősség sem elhanyagolható!).

Az előadás záró- és egyben kulcs gondolata, hogy a tudománynak az ember életében az a feladata, hogy a „hogyan”-ra adjon választ, a hitnek pedig a „miért”-re kell válaszolnia, és ez a kettő egy ember életében összeegyeztethető, ha ezt az ember – John Polkinghorne anglikán lelkész szavaival élve – „becstelenség és részrehajlás” nélkül teszi. (Az előadásból kicsengett, hogy a neves immunológus/genetikus a teremtés és/vagy evolúció kérdéskörben az úgynevezett teista evolúció híve, amelynek fő gondolata, hogy Isten az evolúció révén teremtett. Ez ellen az elmélet ellen viszont – melynek számos híve akad az anglikán, evangélikus és református egyházakban – több, komoly ellenérv is szól, és a neoprotestáns felekezetekben általánosságban véve elutasítjuk. – *szerzői megjegyzés*).

Az előadást Pardi Félix lekipásztor méltatta és zárta, a hallgatók hasznára kívánva az előadásban elhangzottakat, hogy mindegyikünk olyan lehessen, mint „aki a tudomány szerint való igaz beszédhez tartja magát, hogy inthessen az egészséges tudománnyal és meggyőzhesse az ellenkezőket” (Tit 1:9).

Dr. Szigyártó I. Lídia, biológus

*A szerző az erdélyi Sapientia
Egyetem adjunktusa,
a zilahi baptista gyülekezet
tagja – szerk.)*

Egy másik holnap

Ha van valami csodálatra méltó a környezetünkben, az a gyermek- és ifjúsági misszionáriusok odaszánása. Néhány éve ezek közé tartozik Szűcs Zsolt is, a Tomorrow Clubs misszió erdélyi munkatársa. A „Szeretet” egyik korábbi számában, amikor teológusként beszélgettünk vele, már felmerült a misszióra érzett elhivatottsága, amikor választania kellett, hogy polgári foglalkozást folytat, vagy enged Isten szolgálatra hívó szavának. Utóbbit választotta. Konkrét missziós tevékenysége mellett még rendszeresen ír a kids2jesus.blog/-ra is, és rendszeresen szolgál igével a helyi váradai gyülekezetben, és kisebb gyülekezetekben is. Közben második gyermekük születését várják feleségével, Johannával.

☛ Zsolt, milyen egy gyermek- és ifjúsági misszió-munkás hétköznapija?

☛ Kicsit átfogalmaznám a kérdést, mert az én szolgálatom, bár ifjúsági misszióval foglalkozom, nemcsak erre a korosztályra korlátozódik, ugyanis fő munkaterületem a szervezés és a kapcsolattartás a misszió amerikai vezetőivel és a helyi csoportokkal. Az anyagi támogatások kezelése is az én feladatom. Ezenkívül van egy kiszállós része is a munkámnak, amikor csoportokat látogatok táborozásokon, klubalkalmakon. A misszió ismertetése is feladatom, amikor igyekszem terjeszteni a stratégiánkat. Erre is időt kell szánnom. Ez az ismertetés több módon is történhet, viszont, amit leghatékonyabbnak látunk ebből a szemszögből, az a személyes kapcsolatok általi terjeszkedés. Nem a mennyiségi növekedést tartjuk szem előtt elsősorban, sőt inkább kisebb, falusi közösségekben vagyunk jelen. Missziós képzéseinken igyekszünk több helyről is összegyűjteni érdeklődőket.

☛ Hogy néz ki egy missziós képzés?

☛ Ismertetjük az ifjúsági misszióra vonatkozó stratégiánkat, majd bemutatjuk képzési anyagainkat. Három-négy órát vagyunk együtt így szombatontként.

☛ Mitől egyedi a ti stratégiátok?

☛ Nem akarjuk feltalálni azt, amit már más sikerrel használ. Ugyanakkor szeretnénk elkerülni ezeket az összehasonlításokat más missziókkal. A visszajelzések alapján az, amiben mégis sajátosak vagyunk, az a munkafüzetek bevezetése és használata. Ezeket a gyermekek használják, és csak kis részben, vagy egyáltalán nem kötődnek a bibliai leckéhez. Így haza tudják vinni, a szülőket is segítségül tudják hívni a feladatok megoldásában. Arra is lehetőségük van ezáltal a gyermekeknek, hogy saját ritmusukban tanuljanak, s ha netán valaki lemarad, be tudja pótolni. Ami még jellemez bennünket, hogy nagy szabadságot biztosítunk a csoportoknak, ami a módszereket illeti.

☛ Van egy pontgyűjtő rendszeretek?

☛ Igen, kialakítottunk egy díjazási rendszert, amiben a munkafüzetekkel való munkát, de akár a jelenlétet is értékeljük. Egy iskolai év során nagyjából három „vásárt” rendezünk, ahol az összegyűjtött pontok fejében különböző tárgyakat (színezőket, játékokat) lehet „vásárolni”. Olyan csoportunk is van, aki a pontokat értékelendő táborozást, állatkerti kiruccanást, vagy pizzázást szerveztek a gyermekeknek.

(folytatás a 16. oldalon)

Közel három éve annak, hogy a „Tomorrow Clubs” néven ismert nemzetközi gyermekmisszió egy angol táborral elkezdte munkáját Romániában és Magyarországon. A misszió együttműködik a helyi gyülekezetekkel saját evangelizációs programjainkban. Nem csak az evangéliumot szeretnénk bemutatni a gyerekeknek, hanem a hosszú távú tanítványozás a célunk. Minden klubot a helybeli gyülekezet önkéntesei vezetnek azzal a szándékkal, hogy környékbeli gyerekeket és családtagjaikat közelebb hozzák Istenhez és a gyülekezethez. 2017-re a Tomorrow Clubs misszió már 10 Közép- és Kelet-Európai országban működik. 600 helységben szolgálnak több mint 16,000 gyermek felé 2,600 önkéntes odaadó, szerető munkája által. 38 csoport tartozik a romániai és magyarországi misszióhoz, ebből 19 magyar, 15 román és 4 roma csoport. 35 csoport Erdélyben, és 3 csoport Magyarországon (Békés megyében). Nem kizárólagosan a gyülekezetekkel szolgálunk, mivel néhány klub része különböző keresztyén és szociális programoknak (valásórák, kisegítő programok, kiskorúak börtöne).

Megköszönünk Istennek minden egyes gyermeket és vezetőt. Imádkozunk bölcsességért és látásért, ami a további terjeszkedést és a csoportok támogatását illeti. Arra kérjük Istent, hogy érintse meg a gyerekek szívét és gondolatait, a családtagjaikat pedig vonzza közelebb a gyülekezethez. Szűcs Zsolttal, illetve a misszióval a következő elérhetőségeken lehet felvenni a kapcsolatot: tel.+40 735 502 074, email: zsoltszucs25@gmail.com, www.facebook.com/tomorrowclubsmagyar.

HITLÉPÉS

Máté 14:22-33

Azt mondja Kálvin, hogy „egyedül az igaz hit az ami üdvözít, de az igaz hit soha nincs egyedül!”, utalva arra, hogy igaz cselekedetek követik az igaz hitet.

Jézus is sokszor beszélt a tanítványoknak, a tágabb hallgatóságnak a hit dolgairól. DE volt olyan is, hogy nem beszélt a hitről, hanem gyakorlati módon tanított a hitről: (22.v.) „Jézus kényszerítette a tanítványait, hogy szálljanak hajóba és menjenek át előtte a túlsó partra”. A tanítványokhoz hasonlóan, hozzánk, azaz hozzád és hozzám is beszélt, és beszél az Úr: a hitről, de olykor gyakorlati módon tanít: indulni, menni, továbblépni kényszerít. Nincs választási lehetőség. A tanítványok is biztosan maradtak volna a kenyerek és halak földjén, ahol 5 kenyérből és 2 halból több, mint ötezer ember jóllakik, s még marad 12 tele kosár is – „Na ebből most mennyi lesz?! Maradjunk? Nyissunk kenyér- és halbizniszt!” – mondhatták volna, de nem maradhattak a csodák földjén, mert a Mester, a Csodatevő nem maradt ott.

Mi itt vagyunk, de tovább kell lépünk. Isten tanított a hitről a szószólók által – s továbbra is tanítani akar, ezúttal az élet, az események, a gyakorlat által. S nincs más választásunk nekünk sem, ha kényszerít, akkor menni kell: minden ember megy az idővel, napról napra, tapasztalatról tapasztalatra.

Fontos a hit és fontos a lépés is. A hitetlen ember nyomorúsága, hogy mióta kilépett az Isten jelenlétéből folyton csak lépni akar: kapcsolatból kapcsolatba, a kisbetűs életből a nagybetűs életbe, a Holdra, a Marsra. A hívő ember nyomorúsága pedig, hogy miután hit által belépett az Isten családjába, folyton csak

hinni akar: hinni Isten jóságában és mindenhatóságában, hogy Isten elhívja az embereket, megkeresi, megszólítja, megtéríti s neki, az embernek csak hinnie kell az imaházból, otthonról – Isten majd megy és Ő cselekeszik.

A hitlépés szükséges. Lépések nélkül, hogyan lehetne feljutni egy hegyre? Talán felvonóval vagy telekabinnal! S a telekabint hogy juttatták fel? A mennybe, hogy lehet lépések, tettek, cselekedetek nélkül eljutni?! Oda nincs telekabin! Jézus által – de hinni kell benne – s az igaz hitnek, igaz cselekedetei vannak: a sötétből a fényre lépni, a keskeny úton, a szentségben járni.

Miért volt szükség arra a tapasztalatra, hogy Péter a vizen jár? Jakab ad választ erre a kérdésünkre: mert a hit (az) lépés (tett, cselekedet) nélkül halott (Jak 2:14-25).

Miért szükséges a hitlépés? A *hit* a hiteles élethez szükséges, ahhoz, hogy az ember kiállja a próbát hinnie kell! De képzeljük el a hitharcot *cselekedetek, konkrét lépések* nélkül, az csak videójáték.

Kiért szükséges a hitlépés? Maradva a Jakab 2. részénél „mit használ a cselekedetek nélküli hit annak (neked)”, vagyis magáért, magadért és másért szükséges a hitlépés. A többi tanítványért és értünk!

Sokszor mi, a ma élő keresztyének, közösségek megadtuk magunkat ennek: hiszünk, de nem lépünk. Pedig a lépés az szükséges!

A hitlépés lehetséges. Hittel lépni azt jelenti, hogy előbb hinni, s ennek alapján lépni. Mint ahogyan Péter hitte, hogy Jézus az, hogy Ő jár a vizen, hiszen megszólította: *Uram...*, s hitte, hogy, *ha* a Mester mondja, akkor ő is járni fog a vizen. Előbb hitt egy *kicsit*: Jézusban, a szavában, hatalmában, emberek feletti hatalmában, aztán lépett egy *nagyot*, akkorát, hogy kétezer év után is, találgatják, hogy hogyan is lehet járni a vizen. Előbb hitt, aztán lépett! Van, mikor nem látunk előre, de halljuk a Mester hangját. Hiszünk benne, hatalmában, ígéreteiben, s hittel lépünk. Lehet nem látjuk, hogy milyen lesz az élet a megtérés után, de lépünk. Nem tudjuk milyen a házasság azzal, akit az Úr megmutatott, de lépünk. Nem értjük miért arra a szolgálati területre hív, de mert hiszünk, lépünk!

Lépve hinni, arról szól, hogy megesik, hogy előbb kell lépni, cselekedni „járni aszerint, amire eljutottunk!” (Fil 3:16)

Egyetemi évek alatt egy bukaresti gyülekezet fiataljai-val többször látogattunk meg szegény családokat, ahova kisebb-nagyobb csomagot s pár meleg szót vitünk. Mentünk, s aztán hittünk: mi, hogy hasznosak lehetünk, ők, hogy van Isten és keresztyéni, érdek nélküli szeretet. Amit tudunk, azt tenni, s aztán jön a

hit, növekszik, egyre inkább elhisszük, amit Isten magáról kijelentett -mindenható, szerető, nem személyválogató, amit rólunk mondott- mindenki értékes, bárkinek meg lehet térni, mindig megbocsát, amit az életről, a jövőről mondott.

A hitlépés mindig nehéz első sorban a láthatatlan tényezők miatt. Mi vár ott ránk a hegyen? Lesz-e víz, nincs-e medve, van-e elég oxigén, s ha jön a medve akkor lesz-e elég oxigén? Péter nem látta, hogy: mi van a víz alatt? Mi lesz, ha kilépek? Mikor fogok visszajönni? Mi lesz, ha megijedek és felkiáltok?

A Krisztus követésben nehéz a hitlépés nekünk is mert: nincs látható garancia, nincs látható cél, nincs látható segítség, még az ellenség is láthatatlan, harcolunk, mint Don Quijote a szélmalomokkal. Annyi minden sejtelmes, olyan sok mindenhez kell a hit, mikor lépni kell!

Aztán a hitlépés nehéz a látható tényezők miatt is. Péter látta, hogy meddig van a csónak széle, eddig lehet menni s tovább nem. Látta, hogy azon túl már csak víz van, hullám! Messze van Jézus! Itt vannak a többiek, s néznek! Majd látta, hogy tud járni a vizen, de aztán a hullámokra figyelve azt látja, hogy kezd süllyedni – s akkor már nehéz hittel lépni tovább!

A mi életünkben: a hitlépés ára látható előre, mások életében: szenvedés, üldöztetés, gúny. A lemondás is látható: látom, hogy ha követem a Mestert, akkor nincs földi biztonság (a hitetlen gyűjti a vagyont, s az gyűl is, a hívó meg szétszítja a „vagyont” minden hónapban, s az szét is oszlik). A másság látható: annyira más a másik testvér, hogy inkább az csak távoli unokatestvér. A kísértés is látható, mikor hittel kell lépni: ajaj, van ami sokkal szebb, sokkal „erősebb” fénye van annak, amihez nem kell hit, ami felé nem kell lépni. Látjuk az elindulást, s aztán a kudarcot. Még egyet, hadd jegyezzek meg: nehéz hittel lépni, mert látjuk, hogy *ott van Jézus* – a szenvedők, üldözöttek, a mások, a kísértésben levők között – s megrettenünk, mint a tanítványok, s felkiáltunk! (26.v.)!

A hitlépés mindig megéri. Isten megtart, segítségére siet, a hitetlenséged, kudarcod is könyörületre, segítségnyújtásra készíti, felemel, mint Pétert! Ezáltal lehetőség van növekedni: ismeret (Isten, ember, életismeret), hit, szeretet, ragaszkodás, Isten utáni vágyódás. Habár Pétert sokat szidjuk, *egyre jobban ragaszkodott Jézushoz*. Kezdetben „menj el tőlem Uram, mert bűnös vagyok”, aztán „elment Péter (az árulás hajnalán) és sírt keservesen”.

Isten gondoskodik már a földi létben a hittel cselekvőkről – „mi elhagytuk mindenünket, s követünk téged” – „mondom nektek, hogy 100 annyit kaptok”.

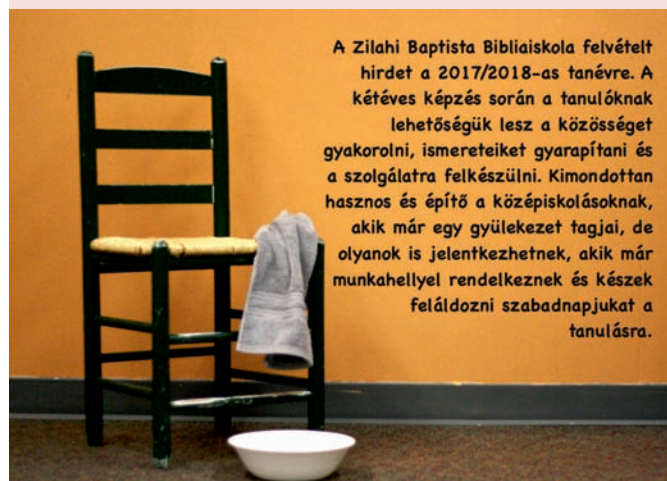
Közösségbe kerülsz Istennel, hiszen beszáll a hajóba! Jön vihar – itt van Jézus. Nincs fogás – itt van Jézus. Hazavezet, hazavisz, „nem mindenki megy be a mennyek országába... csak aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát...”, „gyertek én atyámnak áldottai”.

A hitlépés szükséges, Jézus ebben a példa: hitt, nem fordult el, s cselekedett értünk! Mi legyünk ebben is a követői. A hitlépés lehetséges: néha előbb hiszünk és utána lépünk, máskor pedig előbb lépünk aszerint, amit biztosan tudunk, aztán a kellő hit is meglesz. A hitlépés mindig nehéz: néha azért, amit nem látunk, máskor pedig azért, amit látunk. De **a hitlépés mindig megéri** – megéri hinni, lépni – „közeledni Istenhez, Ő közeledik hozzátok”, velünk jár, s majd vele járunk, hazaérkezünk! 22.v. „*menjenek át előtte* a tulsó partra”, *előtte* van az életed, a hited, a cselekedeteid. Szükséges, hogy járj az Ő lábnyomán, ez lehetséges, talán nehéz olykor, de megéri biztosan!

Mezei Ödön

(Az előadás elhangzott májusban a rogériuszi ifjúsági konferencián.)

Felvételi hirdetés

A Zilahai Baptista Bibliaiskola felvételt hirdet a 2017/2018-as tanévre. A kétéves képzés során a tanulóknak lehetőségük lesz a közösséget gyakorolni, ismereteiket gyarapítani és a szolgálatra felkészülni. Kimondottan hasznos és építő a középiskolásoknak, akik már egy gyülekezet tagjai, de olyanok is jelentkezhetnek, akik már munkahellyel rendelkeznek és készek feláldozni szabadnapjukat a tanulásra.

Jelentkezni legkésőbb 2017. szeptember 30-ig lehet a következő email-címen: ernover@gmail.com.

Felvételi október 7-én.

Veress Ernő, tanulmányi igazgató

■ † **Fenesi János** testvérnek, a köröstárkányi baptista gyülekezet tagjának 88 évet adott az Úr. 1974-ben merített be és buzgó imádkozó testvér volt. Házasságukat Isten 2 fiúgyermekkel ajándékozta meg. 2016. november 20-án szólította haza az Úr. A temetésen ígét hirdett János Levente lelkipásztor testvér, a háznál a 103. Zsoltár 15-18-as versekkel bátorította a gyászoló családot, valamint a sírkertben a Róm 14:7-9 alapján. A mi Urunk vigasztalja és erősítse meg az özvegy feleséget és hozzátartozóit! [**Benedek Ibolya**]

■ 2016. december 20-án † **Lőrincz Juliánna** testvérnőnk, hosszú betegség és szenvedés után szólította haza az Úr. 92 évet kapott Teremtőjétől. Fiatalon merített be és a köröstárkányi gyülekezet tagjává vált. Fia elvesztése után egészségi állapota rohamosan romlott. Medencecsont-törése megnehezítette utolsó éveit. A gyászistentiszteleten a háznál az 1Móz 2:7, 3:19-ből szólta az ígét János Levente, gyülekezetünk ügyintéző lelkipásztora, a temetőben pedig a 2Kor 5:8-9-es igékkel vigasztalt. A temetésen a magyarremetei gyülekezet fuvós-kara szolgált. Az Úr vigasztalja a gyászolókat! [**Fenesi Annamária**]

■ Folyó év május 8-án, Kémeren † **Szabó S. István** testvér temetési istentiszteletén vettünk részt, aki 1953. december 26-án született, és 1972-ben merített alá id. Gergely Pál lelkipásztor által. 1975-ben kötött házasságot Józsa Katalinnal Szilágyperecsenből. Két évvel ezelőtt testvérünk súlyos szívbeteg lett. Romló egészségi állapota és a testvéri buzdítás segítségével volt, hogy rendezze kapcsolatát az Úrral és a gyülekezettel. A temetési istentiszteleten a népes hallgatóságnak János Csaba a Bír 6:11-14, Pardi Félix a Mt 14:12, Király Tibor az Ézs 38:17, Boros Róbert pedig – a sírkertben a Fil 3:20-21 igéi alapján hirdették a vigasztalás üzenetét. A gyülekezet ének és zenekarának szolgálata tette teljesebbé az alkalmat. A temetés a Gergely Pál lelkipásztor imádságával ért véget. Szerető Istenünk vigasztalja a hátra maradt feleséget és a gyászoló családot! [**Sz. M.**]

■ Folyó év június 16-án Kémeren † **Bálint (született Gergely) Piroska** testvérnőnk koporsóját álltuk körül, akit az Úr 65-ik életévében szólított el e földi életből. Testvérnőnk 1970. november 18-án kötött házasságot Bálint Lajossal. Házasságukat az Úr két lánygyermekkel, három unokával és egy dédunokával ajándékozta meg. Fiatalabb lányuk súlyosan megb-

tegedett és már mint fiatal házaspár, nehéz szenvedés után, alig 19 évesen távozott e földi létből. A szülők a mély gyász és fájdalom ideje alatt kezdték őszintén keresni az Urat, megtértek és alá is merítkeztek mindketten 1999. szeptember 19-én, Boros Róbert lelkipásztor által. Így lett áldássá számukra is a nagy keserűség (Ézs 38:17). Az utóbbi időben testvérnőnk életében súlyos betegség jelentkezett, amit alázattal és nagy türelemmel hordozott. Szívében békességgel és élő reménységgel várta és hallotta meg a hazahívó szót. A virrasztáson Gergely Pál lelkipásztor a Zsid 13:14, a temetésen Pardi Félix lelkipásztor a Róm 8:38-39, és Szilágyi József diakónus a Fil 1:20-23 alapján szóltak a vigasztalás igéit. Az igeszolgálatokhoz csatlakozott a gyülekezet ének és zenekarának alkalmi szolgálata. Szerető Istenünk vigasztalja a feltámadás és viszontlátás reménységével a hátramaradt, fájó szívű hitvest, és a gyászoló család minden tagját. [**Szilágyi József**]

■ Könnyes szemmel, de Isten bölcs akaratában megnyugodva és a feltámadás bizonyosságával kísértük utolsó útjára † **Nagy Piroska** testvérnőnk Nagyváradon, 2017. május 6-án. Élete utolsó három évét fokozatos és visszafordíthatatlan leépülés

jellemezte, amely után május 3-án, 81 évesen szólította magához Teremtője. A gyászistentiszteleten Budai Lajos lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló igéjét. A kápolnában az 1Tim 6:6-7-et, a sírkertben az 1Kor 15:19-20-et idézte testvérünk. Dicsőség a feltámadott Jézusnak az elhangzott ígéért, valamint a gyülekezet énekarának építő szolgálataért. A megemlékezés végén Gergely András és Halász Ferencz testvérek kérték imában Isten vigasztalását az özvegy férjre, testvérré, unokahúgra és annak családjára. A sok kedves emlék, és családjára iránti szeretete példértékű marad mindenkinek, aki ismerte.

[A család nevében, unokahúga, **Szűcs Ibolya**]

Budai Lajos Sámuel lelkipásztor életútja.

1934 február 12-én született, Nagyszalontán. Gyermekkorát Mezőbajon töltötte, apa nélkül, nagymamája és édesanyja nevelték. Gyermekkora fénypontja volt, amikor Cserepka János testvér Mezőbajra ment missziómunkára, és azt mondta: „Aki akarja, hogy Jézus megváltsa ennek a világnak mérgező hatásától, az imádkozzon”. 14 éves volt, és ő is döntött az Úr Jézus mellett. 1948. augusztus 8-án, Mezőbajon a Feketekőrös-csatornában merített be. Nagyszalontán, a gyülekezet zenekarában hegedűvel is szol-

gált, és ebben az időben kezdett el édesanyjával együtt minden pénteken böjtölni azért, hogy Isten jelentsse ki akaratát a jövőjével kapcsolatban.

Érettségi, 4 évi agronómusi munka, majd 3 évi katonaság után a nagymamájával való imaközösségben mélyült el benne az az elhívás, amit édesanyja a születéséről mondott, hogy Őt Istennek ajánlotta. Ekkor eldőlt benne, hogy az Urat fogja szolgálni egész életében. 1957-1961 között elvégezte teológiai tanulmányait a bukaresti szeminárium-ban. Ezután buzgón imádkozott, hogy Isten rendelje ki a helyet, ahol lelkipásztorként szolgáljon. 1962-ben a nagybányai gyülekezet hívta meg. Nagyon jól érezte magát a lelkipásztori szolgálatban, lelki megnyugvással, örömmel végezte a munkát. A körzetet biciklivel járta.

1965 március utolsó hetében a Hitköztség, a hatóság nyomására, megfosztotta a lelkipásztori hivatása gyakorlásától.

1965 augusztus 23-án kötött házasságot Maák Irénkével Szatmárnémetiben, akivel Isten kegyelméből 52 évet éltek házasságban: 6 gyermekkel és 18 unokával is megáldotta Isten őket.

1975 áprilisában kapta vissza lelkipásztori engedélyét, és a baróti körzet meghívására népes családjával Székelyföldre költözött.

1988-ban a hadadnadasdi körzet hívta meg lelkipásztórának. A misszió szépségét és terheit itt is átélte. Tiszta ígét hirdetett, és tiszta hitelveket vallott, irányt mutatva a keresőknek, de a többre vágyóknak is. Isten munkatársakkal is megáldotta, akik közül az Úr lelkipásztori utód-ról is gondoskodott, Balogh Ferencz tv. személyében.

2000 nyarán vonult nyugdíjba, amikor újra Szatmárnémetibe költöztek. 2006-ban jelentkeztek a betegségek, utolsó éveit már súlyos szenvedéseket viselve élte. Az ereje napról-napra fogyott, de az ige igazsága beteljesedett: „Ha elfogyatkozik is testem és szívem, szívemnek kősziklája és az én örökségem te vagy, ó Isten mindörökké” (Zsolt 73:26). Úgy tekintünk eltávozására, mint megérkezésre: amit itt szívével hitt, a Jézus ígéretei alapján, azt az örökkévalóságban megnyerte.

A feltámadás reménységével búcsúzunk mindannyian: felesége, Irénke; fia, öt leánya, menyje, öt veje, 18 unokája, két unoka-veje; apai féltestvére; közelebbi és távolabbi rokonai, a gyülekezetek testvérisége, szomszédai és ismerősei.

Temetése 2017 július 29-én Szatmárnémetiben volt. A virrasztóban Szűcs Sándor és Pardi Félix szolgáltak. A temetési istentiszteleten a kápolnánál Giorgiov Adrián, Balogh Ferenc, a sírnál Borzási Pál és Veress Efraim hirdettek Isten vigasztaló beszédét. A szolgatársak népes közössége és a gyászoló gyülekezet jelenléte is vigasztalás volt a gyászoló családnak.

Fia, Budai Lajos Dániel lelkipásztor

MIT TANÍT A BIBLIA? (7.)

Elnőiesedett férfiak

A női emancipáció előretörésével egy időben egyre gyengül a férfiak férfiassága. Folyamatos elnőiesedésnek vagyunk a tanúi, mert ha a nők elférfiasodtak, akkor a férfiak elnőiesedtek. Hiányzik úgy az igazi anyakép, mint az igazi apakép is. A nők hiányolják a férfias férfiakat, a férfiak pedig panaszkodnak a férfias nőkre. A nemek szerepe összerosódott.

Az a berendezkedés, miszerint a nő főz, mos, takarít, a férfi pedig erős, és biztosítja a család megélhetési hátterét, megváltozott. A férfi ma már nem vág fát, nem kovácsol vasat, nem vadászik, nem feltétlenül szerel mosógépet, és a bútor összeszereléséhez is szakembert hív. A rugalmas és alkalmazkodó nő ezt azzal kompenzálja, hogy elférfiasodik: lediplomázik, dolgozik, pénzt keres, eltartja magát, sőt, ha kell, az egész családját. Gyakran ő keres többet, és sok munkahelyen ő a főnök.

Talán maga az élet nőiesedett el: csökkent az igény a sztenderd férfimunkára. Olyan munkákat végzünk, amit zömmel nők is el tudnak végezni. Elterjedt a szellemi munka, és a legtöbb foglalkozásnál már nem feltétel a fizikai erő. Az érzelmi vonal kiemelt szerepet kapott, amiben a nők sokkal finomabban vannak hangolva. Hogy mindezzel felvegye a versenyt, a férfinak is nőiesebbnek kellett hangolódnia. Nagyobb hangsúlyt kaptak az érzelmi vonatkozások az üzleti partnerek meggyőzésében, a pszichológiai folyamatok a tőzsdén, és a lelki folyamatok a nevelésben. Az iparosodás óta átrendeződtek az igények és a lehetőségek. Az oktatás elnőiesedett, és a bírói pályán is nők jeleskednek.

A régi világban, ahol ácsok, kovácsok, asztalosok, munkások képességeire volt szükség, a nőknek kevesebb lehetőségük volt betörni. Abban a világban a nő nem dolgozott a háztartáson kívül, nem tanult tovább, és nem is szavazott. De jelenleg arra van igény, hogy valósítsa meg önmagát, tanuljon, ragadja meg a lehetőségeket és építsen saját karriert. A helyzet ilyenszerű alakulása egyre több devianciára szolgáltat okot. Sok férfi titokban mégis arról ábrándozik, hogy amikor este hazaér, a dolgos asszonyka meleg vacsorával várja majd... Ám a dolgos asszonyka valame-lyik cégnél dolgozik, és meglehet később ér haza, mint ő!

Gyülekezeteinkben is kevesebb a férfiak száma, mint a nőké. A hétköznapi istentiszteletekre egyre kevesebben tudnak eljönni: mindannyian dolgoznak! Ha pedig nincs olyan férfiember, akit a gyülekezet élére és a szószékre lehetne állítani, akkor talán az lenne a megoldás, hogy ezt a szerepet is átvegyék a nők? Ez lenne a normális? Nem. Térjünk vissza a bibliai szereposztáshoz!

Borzási István

Egy másik holnap... *(folytatás a 11. oldalról)*

☞ Miért éppen a gyermekmissziót választottad?

☞ Ennek a döntésnek elsősorban családi okai voltak.

Ugyanis éppen a házasságkötésünk ideje körül merült fel bennem a kérdés, hogy mit fogok csinálni ezután, ugyanis több lehetőség is állt előttem. Ebben az időszakban keresett meg apósomon keresztül a Tomorrow Clubs missziós társaság. Az is közrejátszott a döntésemben, hogy már régóta szerettem volna misszióval foglalkozni. Így utólag örülök, hogy gyermek- és ifjúsági misszióban dolgozom, és ma már sokkal tudatosabban választanám ezt. Ennek oka pedig az, hogy leginkább a gyermekekben, fiatalokban látom a jövőt, és ezzel úgy gondolom, nem vagyok egyedül. Van ugyanakkor egy átmenet is a korosztályok között, volt olyan klubunk, ahol gyermekekkel kezdtük el a foglalkozást, és ők mára már tinédzserek, akiknek már más igényeik vannak.

☞ Hogyan támogat a családod, a gyülekezeted ebben a munkában?

☞ Hálás vagyok a feleségemért, aki nagyon pozitívan áll mindenféle elfoglaltságomhoz, beleértve a teológiai tanulmányaimat is. A munkaidőm oszcillál, van, amikor sok időt tudok a családommal tölteni, van, amikor kevesebbet, de semmiképp nem érezzük tehernek a missziót. Annak is örülök, hogy a gyülekezetünk is ott áll a háttérben, és amikor a különböző missziókért imádkozik, a mi misszióinkat is gyakran megemlítik, de a gyülekezet tagjai is szívesen olvassák a hírlevelünket.

☞ Mi a legnagyobb kihívás most a munkádban, illetve az életedben?

☞ Folytonos kihívás a terjeszkedés. Tudniillik nem akarunk agresszívak lenni ebben, csupán tudomásukra akarjuk hozni az embereknek, hogy ha valamilyen missziós tervük van, akkor mi ott vagyunk, és segítünk. Van például egy nagyon lelkes magyarországi munkatársunk, viszont még mindig nagyon kevés csoportunk van ott. Kihívás tehát megérteni, merre akar vezetni Isten, és hogy itt-ott miért nem nyílnak a kapuk. Nem feltétlenül kihívás, de egy új dolog a hírlevelünk megszerkesztése. Végül, de nem utolsó sorban a hazai támogatói bázis megtalálása is nagy feladat. Fontosnak látjuk ugyanis ezt, mert „megértünk” arra, hogy a hazai missziókat részben vagy akár teljesen belföldi gyülekezetek vagy testvérek támogassák.

Évzáró a zilahi missziókerület bibliaiskolájában

2017. június 25-én a 2016-2017-os bibliaiskolai évzáró alkalmán vehettünk részt a szilágynagyfalui baptista gyülekezetben. Dr. Borzási István lelkipásztor hirdetett igét, a programot Nagy István házigazda lelkipásztor, valamint a bibliaiskola igazgatója Veres Ernő lelkipásztor vezette. Tanáraink közül még jelen volt Szekrényes Pál lelkipásztor, aki rövid igei üzenettel bátorított. Az alkalmon 5-en voltunk, akik sikeresen befejeztük a bibliaiskolát, az Úr kegyelméből. Úgy éltem meg az eseményt, mint

A bibliaiskola végzősei és tanárai

a tanítványok a Szentlélek kitöltetését. Az alkalom keretén belül ugyanis bizonyosságot tettünk, hogyan vezetett minket az Úr a bibliaiskolába, miről tanultunk, miben fejlődöttünk lelkileg. Imádkoztak értünk, hogy az Úr áldjon meg, de nem csak minket, hanem minden jelenlevőt, aki átérezte valamikor az Úr Jézus megváltó szeretetét. Ez lenne a lényege a bibliaiskolának, nem hogy jó baptistákat faragjon, hanem hogy aki életét adta értünk, annak jobban oda szenteljük az életünket, és minél többet megtudjunk Őről. [Vadas Zoltán]

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605